

**ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В ХАРКІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ
СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ**

61023, м. Харків, вул. Весніна, 14, 2-й під'їзд, факс (057) 70-59-077

**ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру**

31.01.2024

м. Харків

Старший слідчий в ОВС відділу з розслідування особливо тяжких злочинів СУ ГУНП в Харківській області підполковник поліції Богомолова Ліліана Сергіївна, розглянувши матеріали кримінального провадження № 12022220000000609 від 13.10.2022 за ознаками складу кримінальних правопорушень, передбачених ч. 5 ст. 27 ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення підозри у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст.ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

Білусі Аліні Олександрівні, 31.12.1986 року народження, уродженці с. Красненське, Кегичівського району Харківської області, українці, громадянці України, в силу ст. 89 КК України раніше не судимої, зареєстрованої за адресою: Харківська область, Вовчанський район, м. Вовчанськ, вул. Короленко, б. 56 кв. 55 місцепроживання якої на даний час не встановлено.

про те, що вона обґрунтовано підозрюється у пособництві в іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а саме: порушенні ст. 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року, відповідно до якої пограбування забороняються, вчиненого за попередньою змовою групою осіб, тобто вчиненні кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

З 19 лютого 2014 року представниками Російської Федерації (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечивши військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Разом з тим протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську –

терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Внаслідок військових дій у період із травня по серпень 2014 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації Російською Федерацією окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими Російською Федерацією з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими Російською Федерацією (у тому числі окупаційною адміністрацією Російської Федерації) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Білорусі та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 Наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього» (Україна проти РФ) тощо).

Так, 24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який у подальшому неодноразово продовжувався та діє на теперішній час.

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 р. ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, з 19 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

Відповідно до Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949, учасниками якої є, зокрема, Україна та Російська Федерація (далі за текстом – Конвенція), сторони домовилися, що Високі Договірні Сторони зобов'язуються дотримуватися та забезпечувати дотримання цієї Конвенції за всіх обставин.

Статтею 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року, пограбування забороняються.

Натомість досудовим розслідуванням встановлено, що Білуха А.О. діючи за попередньою змовою у групі з громадянином України - Гречко В.М. та іншими невстановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, діючи умисно, з особистих мотивів, пов'язаних із несприйняттям обраного Євроінтеграційного курсу розвитку України, будучі громадянкою України, з метою завдати шкоди інтересам України та особистого збагачення, усвідомлюючи наявність у представників держави – агресора аналогічної мети, вчинила пособництво у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а саме вимог ст. 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року.

Так, 13.04.2022 перебуваючи на території окупованого збройними силами Російської Федерації м. Вовчанськ Чугуївського району Харківської області, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, тобто діючи з прямим умислом, з особистих мотивів, пов'язаних із несприйняттям обраного Євроінтеграційного курсу розвитку України, будучі громадянкою України, з метою завдати шкоди інтересам України та особистого збагачення, усвідомлюючи наявність у представників держави – агресора аналогічної мети та те, що цивільні особи – громадяни України, які перебувають на тимчасово окупованій території Харківської області та належне їм майно, знаходяться під захистом, здійснюючи пособництво державі – агресору шляхом підтримки її рішень, разом з Гречко В.М. та іншими невстановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями ЗС РФ, які були одягнені у формений одяг та мали при собі автоматичну зброю невстановленого зразку та калібру, попередньо домовившись про вчинення злочину, на транспортних засобах темного кольору на яких містилась символіка у вигляді «Z», що відповідно до загальнодоступних відкритих даних, розміщених у всесвітній мережі «Інтернет», є офіційним маркуванням ЗС РФ, з метою протиправного вилучення матеріальних ресурсів, що знаходились у господарстві, прибули за місцем проживання Пієва В.М. за адресою: Харківська область, Чугуївський район, Вовчанська ОТГ, с. Графське, вул. Перемоги, 1.

Прибувши за вказаною адресою, Білуха А.О. разом з Гречко В.М. та іншими невстановленими під час досудового розслідування військовими збройних сил Російської Федерації, діючи за попередньою змовою між собою, почала вимагати, таким чином підтримуючи рішення та дії збройних формувань держави-агресора, від Пієва В.М. передати наявні у нього транспортні засоби та інше цінне майно. У цей час Гречко В.М., з метою спонукання на вчинення активних дій з боку Пієва В.М., попередив про застосування відносно нього фізичного впливу з боку військових збройних сил Російської Федерації, став демонструвати короткоствольну вогнепальну нарізну зброю – пістолет, невстановленого зразка та калібру, який до цього перебував в кобурі на поясі брюк.

У цей час, отримавши відмову від Пієва В.М. на добровільну передачу транспортних засобів, через нібито відсутність ключів та свідоцтва про реєстрацію транспортних засобів та іншого цінного майна, Білуха А.О., діючи умисно, продовжуючи виконання спільного умислу, вчинила активні дії, спрямовані на виявлення та протиправне вилучення матеріальних ресурсів та повідомила присутніх, що ключі та документи на транспортні засоби знаходяться вдома за вищевказаною адресою, через що Пієв В.М. вимушений був підкоритися розпорядженням Гречка В.М. та інших, невстановлених під час досудового розслідування військових збройних сил Російської Федерації, віддати їм наявні транспортні засоби, ключі та документи до них, а саме: Toyota Land Cruiser 200» ДНЗ АХ6573МЕ, чорного кольору вартістю 2 231 270 грн. 00 коп., «Toyota Land Cruiser 200», д.н.з. АХ9433МС, 2016 року випуску, чорного кольору вартістю 1 725 750 грн. 00 коп. та «Toyota Land Cruiser Prado» 2007 р.в. чорного кольору д.н.з. АХ7771АО вартістю 484 170 грн. 00 коп.

Після розграбування майна цивільної особи – Пієва В.М., Білуха А.О., Гречко В.М. та інші невстановлені під час досудового розслідування військові збройних сил Російської Федерації на вказаних транспортних засобах з місця вчинення злочину поїхали та, розуміючи, що вищевказане майно не є абсолютно необхідним для ведення війни, у подальшому розпорядились ними на власний розсуд.

Своїми умисними, протиправними діями, що виразилися у відкритому викраденні майна, що не викликане військовою необхідністю, Білуха А.О., Гречко В.М. та інші, невідновлені під час досудового розслідування військовослужбовці збройних сил Російської Федерації, порушуючи вимоги ст. 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року, здійснили розграбування майна цивільного населення в особі громадянина України - Пієва В.М., тобто інше порушення законів та звичаїв війни, спричинивши останньому матеріальну шкоду на загальну суму 4 441 190 грн. 00 коп.

Таким чином, Білуха А.О. обґрунтовано підозрюється у пособництві в іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненого за попередньою змовою групою осіб тобто вчиненні кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Крім того, досудовим розслідуванням встановлено, що наприкінці липня - початку серпня місяця 2022 року точної дати під час досудового розслідування не встановлено, Білуха А.О., діючи за попередньою змовою у групі з громадянином України - Гречко В.М. та іншими невідновленими під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, продовжуючи виконання спільного умислу, направлено на розграбування майна цивільної особи, діючи умисно, повторно, з особистих мотивів, пов'язаних із несприйняттям обраного Євроінтеграційного курсу розвитку України, будучи громадянкою України, з метою завдати шкоди інтересам України, усвідомлюючи наявність у представників держави – агресора аналогічної мети, прибули за місцем мешкання Заровного Ю.М. за адресою: Харківська область, Чугуївський район, Вовчанська ОТГ, с. Вільча, вул. Олексіївська, б. 33 де, висунули вимогу власнику передати їм снігохід марки «Expedition SE 4-TEC1200» серійний номер YH2SSPFA2FR000113, серійний номер двигуна M9593132, який до цього належав покійному Пієву С.М. та, який останній напередодні загибелі, в середині березня 2022 року, точної дати під час досудового розслідування не встановлено, передав на збереження Заровному Ю.М.

З метою доведення спільного умислу до кінця, розуміючи, що цивільні особи – громадяни України, які перебувають на тимчасово окупованій території Харківської області та належне їм майно, знаходяться під захистом міжнародного гуманітарного права, умисно нехтуючи норми зазначеного права, зокрема вимогами статті ст. 33 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року, виказали вимогу останньому власними силами транспортувати вказаний снігохід за місцем постійної дислокації військовослужбовців збройних сил Російської Федерації за адресою: Харківська область, м. Вовчанськ, вул. Пушкінська, 2, за місцем знаходження «Вовчанського агрегатного заводу», після чого пішли.

З метою збереження снігоходу Expedition SE 4-TEC1200, Заровний Ю.М. перемістив вказаний снігохід у сусідський гараж за адресою: Харківська область, Чугуївський район, Вовчанська ОТГ, с. Вільча, вул. Олексіївська та повідомив, що у його користуванні такий не перебуває.

Не зважаючи на це, наступного дня, Білуха А.О., продовжуючи виконання спільного злочинного умислу, з метою виявлення та подальшого протиправного вилучення матеріальних ресурсів, діючи у групі з Гречко В.М. та іншими невідновленими під час досудового розслідування військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації, сприяючи у вчиненні кримінального правопорушення, повідомила останнім, таким чином підтримала рішення та дії представників збройних формувань держави-агресора, про імовірне місце перебування транспортного засобу.

З метою подальшого вилучення снігоходу Expedition SE 4-TEC1200, Білуха А.О., Гречко В.М. та інші, невідновлені під час досудового розслідування військовослужбовці ЗС РФ, на автомобілі марки «Mitsubishi Pajero», інші технічні характеристики та державні номерні знаки під час досудового розслідування не встановлені, під керівництвом одного з військовослужбовців збройних сил Російської Федерації, прибули до магазину

розташованого за адресою: Харківська область, Чугуївський район, Вовчанська ОТГ, смт. Вільча, вул. Миру, 33., де на той час знаходився Заровний Ю.М.

Зайшовши до магазину, Гречко В.М. та невістановлені під час досудового розслідування військовослужбовці ЗС РФ наказали Заровному Ю.М. передати вказаний транспортний засіб, повідомивши про те, що їм відоме його місце розташування. Побояючись за своє життя та здоров'я, Заровний Ю.М. вимушений був підкоритися вимозі Гречка В.М. та інших невістановлених під час досудового розслідування військових збройних сил Російської Федерації та під його супроводом та супроводом інших військовослужбовців збройних сил Російської Федерації на власному автомобілі прослідував за місцем свого проживання.

Прибувши за місцем проживання Заровного Ю.М. за адресою: Харківська область, Чугуївський район, Вовчанська ОТГ, с. Вільча, вул. Олексіївська, б. 33, Гречко В.М. надав в ультимативній формі вимогу Заровному Ю.М. передати ключі від гаражу де знаходився снігохід Expedition SE 4-TEC1200, яку останній виконав. Після чого Гречко В.М., переконавшись у наявності транспортного засобу, разом з Білухою А.О. та іншими військовослужбовцями, територію домоволодіння покинули та повідомили, що повернуться.

Через декілька днів, точної дати під час досудового розслідування не встановлено, Білуха А.О. разом з Гречко В.М. та іншими невістановленими під час досудового розслідування військовими збройних сил Російської Федерації приїхали за місцем мешкання Заровного Ю.М. за адресою: Харківська область, Чугуївський район, Вовчанська ОТГ, с. Вільча, вул. Олексіївська, б. 33, де з сусіднього гаражу забрали снігохід Expedition SE 4-TEC1200 серійний номер YH2SSPFA2FR000113 серійний номер двигуна M9593132 вартістю 488 899 грн. 08 коп., який на лафеті причепили до транспортного засобу «Нива» та з місця вчинення злочину поїхали, у подальшому розпорядившись викраденим майном на власний розсуд.

Своїми умисними, протиправними діями, що виразилися у відкритому викраденні майна, що не викликане військовою необхідністю, Гречко В.М., Білуха А.О. та інші, невістановлені під час досудового розслідування військовослужбовці збройних сил Російської Федерації, порушуючи вимоги ст. 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, підписаної у м. Женеві 12.08.1949 року, здійснили розграбування майна цивільного населення в особі громадянки України Пієвої Х.С. – спадкоємиці Пієва С.М., тобто інше порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, спричинивши останній матеріальну шкоду на загальну суму 488 899 грн. 08 коп.

Таким чином, Білуха А.О. обґрунтовано підозрюється у пособництві в іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненого за попередньою змовою групою осіб, тобто вчиненні кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Слідчий відділу з розслідування особливо тяжких злочинів СУ ГУНП в Харківській області
майор поліції

Олександр Олексійович Кобилка

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор у кримінальному провадженні –
заступник керівника відділу процесуального керівництва
та підтримання публічного обвинувачення управління протидії
злочинам, вчиненим в умовах збройного конфлікту
Харківської обласної прокуратури

Дмитро Валерійович Крачек

**Підозрюваному роз'яснено наступні процесуальні
права підозрюваного, передбачені ст.42 КПК України:**

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
 - 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
 - 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
 - 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
 - 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
 - 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
 - 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
 - 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
 - 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
 - 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
 - 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
 - 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
 - 13) заявляти відводи;
 - 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
 - 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
 - 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
 - 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
 - 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.
- Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

- 1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про

кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, копія повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____
« ____ » год. « ____ » хв. « ____ » _____ 2024 року

Захисник _____
« ____ » год. « ____ » хв. « ____ » _____ 2024 року

**Слідчий відділу з розслідування особливо тяжких
злочинів СУ ГУНП в Харківській області
майор поліції**

Олександр Олексійович Кобилка

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-н (ка) Білуха Аліна Олександрівна, 31.12.1986 року народження, зареєстрована за адресою: Харківська область, Вовчанський район, м. Вовчанськ, вул. Короленко, б.56, кв.55 відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 Вам необхідно з'явитися «03» 02 2024 року о «15:00» год. в каб. № 104 за адресою: м. Харків, вул. Весніна, б. 14 до слідчого Слідчого Управління ГУНП в Харківській області для отримання письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень передбачених ч.2 ст.28, ч.1 ст.438КК України та проведенні усіх необхідних процесуальних дій у кримінальному провадженні внесеному до ЄРДР № 12022220000000609 від 13.10.2022

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Слідчий СУ ГУНП в Харківській області майор поліції

(прізвище, ініціали, посада та підпис слідчого)

М.П.

«31» 01 2024 року

О.О.Кобилка

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

Гр-н (ка) Білуха Аліна Олександрівна, 31.12.1986 року народження, зареєстрована за адресою: Харківська область, Вовчанський район, м. Вовчанськ, вул. Короленко, б.56, кв.55 відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 Вам необхідно з'явитися «05» 02 2024 року о «15:00» год. в каб. № 104 за адресою: м. Харків, вул. Весніна, б. 14 до слідчого Слідчого Управління ГУНП в Харківській області для отримання письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень передбачених ч.2 ст.28, ч.1 ст.438КК України та проведенні усіх необхідних процесуальних дій у кримінальному провадженні внесеному до ЄРДР № 12022220000000609 від 13.10.2022

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:

- 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
- 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
- 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
- 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
- 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
- 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
- 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
- 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Слідчий СУ ГУНП в Харківській області майор поліції

(прізвище, ініціали, посада та підпис слідчого)

М.П.

«3/» 01 2024 року

О.О.Кобилка

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК

р-н (ка) Білуха Аліна Олександрівна, 31.12.1986 року народження, зареєстрована за адресою: Харківська область, Вовчанський район, м. Вовчанськ, вул. Короленко, 6.56, кв. 55 відповідно до вимог ст.ст. 133, 135 Вам необхідно з'явитися «06» 02 2024 року о «15:00» год. в каб. № 104 за адресою: м. Харків, вул. Весніна, б. 14 до слідчого Слідчого Управління ГУНП в Харківській області для отримання письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень передбачених ч.2 ст.28, ч.1 ст.438КК України та проведенні усіх необхідних процесуальних дій у кримінальному провадженні внесеному до ЄРДР № 12022220000000609 від 13.10.2022

Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик

1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є:
 - 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання;
 - 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії закону або судового рішення;
 - 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини);
 - 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрядження, подорожі тощо;
 - 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад;
 - 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю;
 - 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик;
 - 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик.

Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик

1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, який був у встановленому КПК України порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: - від 0,25 до 0,5 розміру мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; - від 0,5 до 2 розмірів мінімальної заробітної плати – у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду.

2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка, може бути застосовано привід.

3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несуть відповідальність, встановлену законом.

Слідчий СУ ГУНП в Харківській області майор поліції

(прізвище, ініціали, посада та підпис слідчого)

М.П.

«30» 01 2024 року

О.О.Кобилка